

czych, na obszarach województw wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, należy ustawiać aparaty systemu M. Bobra.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

288.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 26 marca 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie podziału terytorjum Ziemi Wileńskiej i województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego na okręgi i obwody inspekcji pracy, oraz w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dn. 17 lutego 1921 r. w przedmiocie nowego podziału b. Królestwa Kongresowego i b. obwodu białostockiego na okręgi i obwody inspekcji pracy stosownie do podziału tego obszaru na województwa i starostwa (Dz. U. R. P. № 23 poz. 131).

Na mocy art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o urządzeniu i działalności inspekcji pracy (Dz. P. P. P. № 5 poz. 90), § 1 punktu a. rozporządzenia Rady Ministrów z d. 21 sierpnia 1922 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej dekretów o inspekcji pracy oraz o pracowniczych związkach zawodowych na Ziemię Wileńską (Dz. U. R. P. № 73 poz. 662) i § 1 punktu a. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 października 1922 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej dekretów i ustaw w przedmiocie ochrony pracy na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowiejskiej, masiewskiej i suchopolskiej, pow. bielskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 94 poz. 871) zarządza się co następuje:

§ 1. Ziemia Wileńska, mianowicie m. Wilno i powiaty: brasławski, duniłowiczowski, dziśnieński, oszmiański, święciański, trocki, wilejski i wileński, jak również obszar województwa nowogródzkiego, stanowią jeden XII okrąg inspekcji pracy.

§ 2. Dla okręgu tego ustanawia się jednego okręgowego inspektora pracy z siedzibą w Wilnie.

§ 3. Okrąg ten dzieli się na następujące obwody inspekcji pracy: 63, 64, 65 i 66.

Do 63 obwodu należą: 1, 2 i 7 komisaryjaty m. Wilna i powiaty: wileński i trocki.

Do 64 obwodu należą: 3, 5 i 9 komisaryjaty m. Wilna i powiaty: święciański, dziśnieński i brasławski.

Do 65 obwodu należą: 4, 6 i 8 komisaryjaty m. Wilna i powiaty: oszmiański, wilejski i duniłowiczowski.

Do 66 obwodu należy: obszar województwa nowogródzkiego.

§ 4. Dla każdego z wymienionych w § 3 obwodów ustanawia się po jednym obwodowym inspektorem pracy.

Dla obwodu 63 z siedzibą w Wilnie.

"	"	64	"	"
"	"	65	"	"
"	"	66	"	w Lidzie.

§ 5. Obwód 38 inspekcji pracy, przewidziany w § 4 poz. 6 rozporządzenia z d. 17 lutego 1921 r., obejmować będzie obszar powiatów: białostockiego, bielskiego i wysoko-mazowieckiego z siedzibą w Białymstoku.

Obwód 39 inspekcji pracy, przewidziany tamże, obejmować będzie obszar powiatów: grodzieńskiego, sokólskiego, szczuczyńskiego i wołkowyskiego z siedzibą w Grodnie.

§ 6. Obszar województwa poleskiego dzieli się na 67 i 68 obwody inspekcji pracy z siedzibami w Brześciu n/B. i w Pińsku i przyłącza się do VI białostockiego okręgowego inspektoratu pracy.

§ 7. Obszar województwa wołyńskiego dzieli się na 69 i 70 obwody inspekcji pracy z siedzibami w Kowlu i w Łucku i przyłącza się do V lubelskiego okręgowego inspektoratu pracy.

§ 8. Dla każdego z powyższych czterech 67, 68, 69 i 70 obwodów ustanawia się po jednym obwodowym inspektorem pracy z siedzibą:

dla 67 Obwodu	— w Brześciu n/B.
" 68	" — w Pińsku
" 69	" — w Kowlu
" 70	" — w Łucku.

§ 9. Kierownictwo kilku obwodów może być według uznania Ministra Pracy i Opieki Społecznej powierzone jednemu inspektorowi pracy.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

289.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 13 kwietnia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt—„przepisy przewozowe” (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414)—wprowadza się zmiany następujące:

W art. 5 skreśla się w wierszu pierwszym słowo „służbowe”.

W art. 47 ust. 1 skreśla się zdanie drugie od słów „Do przewozu i t. d.” aż do końca.

W art. 54 ust. 2 punkt B w postanowieniu wykonawczym II zamiast słów „nie wyżej jednak nad 6.000 mk. za 1 kg. wagi” wstawia się słowa: „nie wyżej jednak nad każdorazową normę wynagrodzenia za bagaż”.

W art. 55 ust. 3 otrzymuje nowe brzmienie:

„3. Listy przewozowe drukowane nie przez kolej powinny być, dla stwierdzenia zgodności z przepisami, zaopatrzone w stempel kolei”.

W art. 56 ust. 1 w punk. d) zamiast słów „w miejscu przeznaczonym do” wstawia się wyraz „obok”.

W punk. e) tegoż ust. 1 po słowach „i numer” dodaje się „oraz znamiona własności”.

Punk. g) tegoż ust. 1 otrzymuje postanowienie wykonawcze:

„Post. Wyk. Kolej może odmówić przyjęcia do przewozu przesyłek drobnych i półwagonowych niecechowanych lub nienumerowanych, albo też zaopatrzyć je sama, w zastępstwie nadawcy, w cechy lub numery z oznaczeniem tego w liście przewozowym i z pobraniem za to opłaty, przewidzianej w Taryfie”.

W art. 57 w wierszu pierwszym skreśla się wyrazy „przed koleją”.

Art. 58 otrzymuje nowe brzmienie:

„1. Kolej ma prawo sprawdzać w każdym czasie, czy ilość sztuk, waga i zawartość przesyłki zgodne są z oświadczeniem nadawcy w liście przewozowym. Za sprawdzanie takiej opłaty się nie pobiera. Do sprawdzenia zawartości należy wezwać osobę uprawnioną do rozporządzania przesyłką, o ile sprawdzenie nie zostało zarządzone ze względu na bezpieczeństwo publiczne. W razie nieobecności osoby uprawnionej do rozporządzenia przesyłką powinni być wezwani dwaj świadkowie.

Jeżeli się okaże, że podane w liście przewozowym oświadczenia nie są zgodne z prawdą, kolej ma prawo do zwrotu wszelkich kosztów takiego sprawdzenia.

2. Kolej jest obowiązana ustalić ilość sztuk i wagę tych przesyłek, które załadunku sama bez względu na to, czy nadawca podał wagę i ilość sztuk przesyłki, czy nie.

3. Przy wszystkich innych przesyłkach kolej na żądanie nadawcy, zamieszczone w liście przewozowym, ma obowiązek na stacji nadawczej ustalić wagę i ilość sztuk przesyłki, o ile stacja posiada potrzebne do tego urządzenia wagowe oraz o ile charakter przesyłki i warunki na to pozwalają. Wagę kolej jest obowiązana ustalić, chociaż żądania tego w liście przewozowym nie umieszczono, jeżeli nadawca w liście przewozowym wcale nie podał wagi. Jeżeli na stacji nadawczej nie można ustalić wagi, należy zważenia dokonać na innej stacji, leżącej na linii przewozu.

4. Za ustalenie ilości sztuk i wagi przesyłki, kolej pobiera opłaty oznaczone w taryfie, jeżeli usta-

lenie nastąpiło na żądanie zamieszczone w liście przewozowym, jeżeli nadawca w liście przewozowym nie podał wagi, jak również jeżeli podana w liście przewozowym ilość i waga nie zgadzają się z rzeczywistością.

5. Kolej może dokonywać ważenia przesyłek wagonowych na wadze wagonowej, przyjmując pod uwagę własną wagę wagonu, na nim oznaczoną. Na żądanie jednak osoby, uprawnionej do rozporządzania przesyłką, kolej powinna sprawdzić wagę własną wagonu, jeżeli na to pozwalają warunki ruchu. Za takie sprawdzenie kolej pobiera opłatę określoną w taryfie.

Post. Wyk. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki na wadze wagonowej nie wykaże różnicy większej nad 2% od wagi, podanej w liście przewozowym, to wagę tę uważać należy za zgodną z rzeczywistością.

6. Dokonane przez kolej ustalenie ilości sztuk i wagi przesyłki powinno być zaznaczone przez kolej w liście przewozowym. Jeżeli ustalenie to nastąpiło na stacji nadawczej, zaznaczenie powyższe powinno być zamieszczone również i we wtórniku listu przewozowego”.

W art. 59 ust. 2 skreśla się postanowienie wykonawcze V.

W art. 60 ust. 1 w wierszu 3 słowa „czy wina nadawcy może, czy nie może być udowodniona” zmienia się na „czy zachodzi wina nadawcy czy nie”. Kwoty dopłat, podane w pp. a) i b) tegoż ust. 1, podnosi się odpowiednio do 1000, 300, 100 i 500 mk. W p. e) tegoż ust. 1 w wierszu 4-m po słowach „w ilości sztuk” dodaje się „wymiaru”.

W ust. 4 tegoż art. 60 termin „dziewięć miesięcy” zmienia się na „1 rok”.

W art. 61 ust. 6 uzupełnia się słowami: „oraz zastępuje list przewozowy przy reklamacjach o zwrot należności, opłaconych przy nadaniu”.

W art. 62 ust. 7 po słowie „cechowane” dodaje się „lub numerowane”.

W art. 63 po ust. 4 wstawia się nowe postanowienie wykonawcze:

„Post. Wyk. 1. Kolej może pozwolić na złożenie na placu kolejowym towaru dowożonego częściami lub zładowanego i odwożonego częściami i pobiera za to składowe, oznaczone w taryfie”.

W postanowieniu wykonawczym do ust. 6 tegoż art. 63 w wierszu 5 po słowie „olejów” dodaje się „mineralnych”.

W art. 65 w ust. 1 ostatnie słowa „48 godzin” zmienia się na „termin wolny od składowego lub postojowego”.

W ust. 2 tegoż art. 65 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „lecz ponosi za nie w obu wypadkach odpowiedzialność w charakterze ekspedytora”.

Ust. 6 tegoż art. 65 otrzymuje nowe brzmienie: „6. Obowiązek dołączania kart zgłoszenia statystycznego normują odnośne ustawy”.

„Post. Wyk. Cena kart zgłoszenia statystycznego i opłaty za wypełnienie lub ostemplowanie ich podane są w wykazie opłat dodatkowych (Część II taryfy)”.

W art. 69 ust. 3 otrzymuje numerację „4”, a jednocześnie wprowadza się nowy ust. 3 treści następującej:

„3. Opłaty, mające być uiszczone przez nadawcę, powinna stacja nadania wymienić szczegółowo tak w liście przewozowym, jak i we wtórniku”.

W art. 72 ust. 1 w post. wyk. ostatnie słowa „mniejszą nad 25 mk.” zmienia się na: „mniejszą niż 10.000 mk”.

W tymże art. 72 w ust. 4 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „kolei przysługuje prawo regresu do odbiorcy przesyłki”.

W art. 73 ust. 4 słowo „żądanie” zastępuje się przez „zlecenie”.

W ust. 8 tegoż art. 73 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„W tych wypadkach, kiedy zlecenia dodatkowe były wywołane nie z winy kolei, przysługuje jej prawo pobrania, oprócz narosłego przewoźnego, opłat dodatkowych i wydatków w gotowiznie, także przewidzianej w Taryfie opłaty specjalnej za wykonanie tych zleceń”.

W ust. 9 tegoż art. 73 w wierszu 4-m słowa „zlecenia odbiorcy” zmienia się na „wskazówki odbiorcy”.

W art. 75 punkt a) ust. 3 uzupełnia się zdaniem:

„W tym wypadku zarządy kolejowe mogą, w drodze wyjątku, oznaczyć termin dodatkowy z warunkiem późniejszego zatwierdzenia go przez Ministra Kolei Żelaznych”.

W zależności od tego skreśla się ust. 4, a ust. 5 otrzymuje numerację 4. Pozatem w wierszu 2 tego ustępu po słowach „w ust. 3” dodaje się „punkty b), c) i d)” a dalsza część tego ustępu otrzymuje brzmienie następujące: „terminy dodatkowe z ust. 3-a powinny być osobno ogłaszane i nie wchodzą w życie przed ogłoszeniem. W ogłoszeniu należy uwidocznic, czy zarządzenie zostało zatwierdzone przez Ministra Kolei Żelaznych, czy też zastrzega się późniejsze jego zatwierdzenie. Jeżeli zarządzenie o terminach dodatkowych nie będzie zatwierdzone w ciągu 14 dni od jego ogłoszenia, traci ono moc obowiązującą”.

Postanowienie wykonawcze do ust. 3 tegoż art. 75 uzupełnia się zdaniem:

„W myśl p. b) ust. 3 na przewóz od i do stacji miejskich dla przesyłek tak pośpiesznych, jak i zwyczajnych — 1 dobę”.

W art. 76 do ust. 9 dodaje się postanowienie wykonawcze:

„Post. Wyk. Przed wykupieniem listu przewozowego odbiorcy nie przysługuje prawo brania próbek towaru.

W art. 77 tak w tytule, jak i w ust. 1 skreśla się słowo „zawartość”.

Do tegoż art. 77 dodaje się ust. 4:

„4. Ważenie przesyłek wagonowych odbywa się w myśl postanowień art. 58”.

W art. 78 ust. 2 w zdaniu ostatnim po słowach „interes przewozowy” dodaje się „i za zgodą Ministra Kolei Żelaznych”.

W art. 79 ust. 3 wyrazy „wysłania depeszy” zmienia się na „nadania depeszy”.

W tymże art. 79 w postanowieniu wykonawczem do ust. 4 opłatę za wydanie odpisu zawiadomienia podwyższa się do 200 mk.

W art. 80 do ust. 3 dodaje się postanowienie wykonawcze:

„Post. Wyk. Przy przesyłkach wagonowych, które odbiorca nadaje na stacji przeznaczenia bez przeladowania za nowym listem przewozowym do dalszego przewozu, liczy się tylko termin, ustalony do odbioru, jako wolny od postojowego”.

W ust. 8 tegoż art. 80 dwa ostatnie zdania, rozpoczynające się od słów „zarządzenia powyższe i t. d.” otrzymują brzmienie:

„Wprowadzenie i ogłaszanie tych zarządzeń przez zarząd kolejowy oraz zatwierdzanie ich przez Ministra Kolei Żelaznych dokonywa się trybem, ustalonym w ust. 4 art. 75”.

W art. 81 ust. 1 w wierszu 5 skreśla się słowa: „(art. 73 ust. 6)”.

Do tegoż ust. 1 dodaje się nowe postanowienie wykonawcze:

„Post. Wyk. II. Pozatem mają zastosowanie postanowienia art. 73”.

W art. 83 ust. 1 skreśla się zdanie ostatnie „Minister Kolei ma prawo i t. d., aż do słów: uszkodzenie przesyłki”.

W art. 94 ust. 1 wyraz „stratę” zmienia się na „szkodę”.

W art. 98 ust. 1 termin „6 miesięcy” zmienia się na „1 rok”.

Ust. 5 tegoż art. 98 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Roszczenia, które w myśl art. 97 i 98 wygasły lub uległy przedawnieniu, nie mogą być zgłaszane w drodze powództwa wzajemnego lub kompensacji”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

290.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 14 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie należytości znawców-lekarzy w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 384 ustawy o postępowaniu karnem zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar b. zaboru austriackiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 29 kwietnia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze ros. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 262) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego z dnia 30 marca 1923 r. o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 38 poz. 267).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1923 r.